

Panasonic TX-P42G10

Panasonic windt er geen doekjes om: als je het zo goedkoop mogelijk wil houden kies je voor lcd (zie de test van de TX-L42S10), als het iets duurder mag ga je voor plasma. De TX-P42G10 is een middenklasse plasmatoestel, dat voor € 1.200 over de toonbank gaat.

Thomas van den Bossche

Qua looks lijkt de TX-P42G10 identiek aan het hiervoor geteste TX-L42S10 lcd-scherm. Dus ook hier weer de enigszins ontsierende onderzijde en de blinkend zwarte schermrand. Het scherm zelf reflecteert meer dan dat van z'n lcd-collega, maar dat zien we wel meer bij plasmaschermen. Qua aansluitingen is de TX-P42G10 identiek aan de TX-L42S10. We hebben dus onder andere recht op drie hdmi-inputs, twee scarts, een sd-kaartsleuf en een common interface kaartslot. Voor een volledige opsomming verwijzen we graag naar het overzicht hiernaast. De tv komt met een los netsnoer, dat is uitgerust met een soort klem, waarmee je het kan vastklikken aan de tv. De kans dat de stroomkabel vanzelf loskomt is daardoor zo goed als onbestaande. Ook de afstandsbediening is - op de kleurstelling na

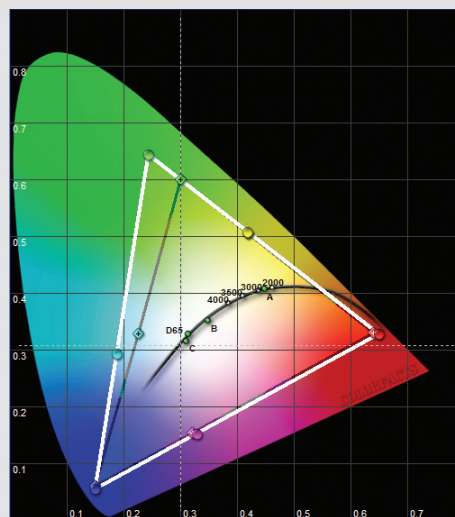
- identiek aan die van het lcd-scherm. Geen zapper die je voor de show op je salontafeltje laat rondslingeren, maar dankzij de XXL-toetsen - met name de cijfer-toetsen en de kanaal- en volume op-en-neer toetsen- is hij wel erg prettig in het gebruik.

Panasonic claimt een schermlevensduur voor het plasmapaneel van 100.000 uur. Na die tijd is het helderheidsniveau van het scherm verminderd tot de helft. Opvallend is dat dit bij het TX-L42S10 lcd-scherm slechts 60.000 uur bedraagt. Wie zei er ook weer dat lcd langer meegaat dan plasma? Maar voor we plasma gaan bewieroken, moeten we natuurlijk deze levensduurcijfers in de juiste context zien. Het is namelijk zo dat het lcd-scherm een gemeten helderheid heeft van 216 cd/m², terwijl het plasmascherm slechts 127 cd/m² haalt. Dus zelfs wanneer het lcd-scherm na 60.000 uur nog slechts de helft van zijn helderheidsniveau haalt - dat zou dan 108 cd/

Panasonic TX-P42G10

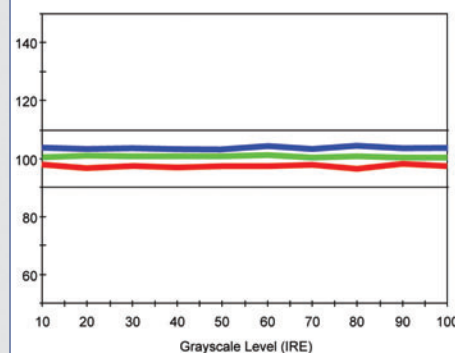
€ 1.200 - www.panasonic.nl

Beeldformaat (inch)	42	
Beeldsoort	plasma	
Resolutie	1920 x 1080	
Ontvanger(s)	analoog, DVB-T, DVB-C	
Ingangen	Scart	2
	HDMI	2
	Netwerk	-
Andere ingangen	component video in, D-sub in, stereo cinch in + uit, optisch digitaal uit, composiet video in, S-video in, stereo cinch in, hoofdtelefoon uit (minijack), common interface kaartslot, SD-geheugenkaartslot	
Afmetingen (BxHxD, in cm, zonder voet)	1029 x 661 x 106	
Gewicht (in kg, zonder voet)	25	
	uit de doos	na instellen
Lichtsterkte	54	127 cd/m2
Kleurtemperatuur	6924	6445 ° Kelvin
Contrast	12768:1	14037:1
Optimale instelling	Contrast	30
	Helderheid	-4
	Kleur	30
	Kleurtint	Warm
	Beeldmodus	Cinema

After Calibration

Color Tracking

m2 moeten zijn - is hij nog steeds bijna net zo helder als een plasmascherm dat nieuw uit de doos komt! De moraal van het verhaal is niet zozeer dat het ene scherm langer meegaat dan het andere, maar wel dat een plasmascherm gewoon een minder helder beeld neerzet dan een lcd-exemplaar. Is dat een probleem? Als je veel tijdens de dag tv kijkt en je woonkamer dan onvoldoende kan verduisteren mogelijk wel. Als je daarentegen enkel 's avonds kijkt, is het geen probleem. Laat ons meteen ook de andere cijfers eens van dichtbij bekijken. De uit-de-doos kleurtemperatuur is met 6.924°K duidelijk te hoog, maar na onze doe-het-zelf calibratie eindigen op een zeer acceptabele 6.445°K. Als je de 'optimale instellingen' overneemt, zal je eigen exemplaar in principe precies dezelfde, correcte kleurtemperatuur geven. Over naar de contrastmetingen. Na het afregelen halen we 14.037:1. Dat is dramatisch veel beter dan wat lcd-schermen te

bieden hebben, maar het ultradiepe zwartniveau van de laatste - en helaas ook meteen écht allerlaatste - Pioneer Kuro schermen halen we hier nog niet.

Kleuren en vooral huidtinten ogen érg natuurlijk. Een minder punt is het lichtjes reflecterende effect dat ontstaat door het weerspiegelende scherm. In vergelijking met een lcd-scherm komen we zoals voorspeld wat lichtsterkte tekort. Namiddagkijkers kunnen dus best de gordijnen sluiten. Analoge tv-beelden ogen wat pips, ze missen 'pop' en punch. Ook qua scherpte hebben we wel beter gezien. Oké, dat komt ook wel omdat we de scherpteregelaar helemaal hebben dichtgedraaid, maar anders zitten we weer met teveel artefacten.

Wat scaling en deinterlacing betreft doet deze Panny het niet beter dan de goedkopere TX-L42S10. Sommige martelsscènes van de Spears & Munsil test blu-ray scoren zelfs iets minder goed. Maar bij de Planet Earth blu-ray serie

kan de Panasonic eindelijk zijn kwaliteiten bewijzen. Wat we te zien krijgen zijn fraaie, diepe zwarten, veel diepte in het beeld en strakke, rijke kleuren. Hetzelfde verhaal bij Casino Royale: op één of andere manier oogt het beeld een stuk dieper, voller en echter dan bij zijn lcd-tegenhanger.

Eerlijk gezegd had ik verwacht dat de conclusie van dit stuk zou luiden dat dit plasmascherm 'uiteraard' zonder meer beter is dan het hiervoor geteste TX-L42S10 lcd-scherm, maar zo eenvoudig ligt het niet. Wie vooral van film houdt en voornamelijk in een goed verduisterde ruimte kijkt - er mag heus nog wel een lichtje branden, maar volop invalend zonlicht is er teveel aan - zal het meeste plezier beleven aan het mooie, zachte en filmische beeld van dit plasmascherm. Wie de extra punch nodig heeft en voor wie film slechts een deel van zijn tv-dieet uitmaakt, is allicht beter af met het lcd-scherm. ⚡